Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 4. októbra 2024*

„Odvolanie – Ochrana označení pôvodu a zemepisných označení – Nariadenie (EÚ) č. 1151/2012 – Články 7 a 8 – Článok 49 ods. 2 a článok 50 ods. 1 – Rozsah kontroly žiadosti o zápis názvu do registra ako zemepisného označenia zo strany Európskej komisie – Rozdelenie právomocí medzi vnútroštátne orgány a Komisiu – Podmienky zápisu názvu do registra“

Vo veci C-579/23 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 19. septembra 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, so sídlom v Borgo (Francúzsko),

Charcuterie Fontana, so sídlom v Borgo (Francúzsko),

Costa et Fils, so sídlom v Urtaca (Francúzsko),

L’Aziana, so sídlom v Bastelica (Francúzsko),

Charcuterie Passoni, so sídlom vo Venzolasca (Francúzsko),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, so sídlom v San-Giuliano (Francúzsko),

Salaisons Réunies, so sídlom v Penta-di-Casinca (Francúzsko),

Salaisons Joseph Pantaloni, so sídlom v Sarrola-Carcopino (Francúzsko),

Antoine Semidei, so sídlom v Castellare-di-Casinca (Francúzsko),

L’Atelu Corsu, so sídlom v Ajaccio (Francúzsko),

v zastúpení: T. de Haan a V. Le Meur-Baudry, avocats,

odvolatelia,

ďalší účastník konania:

* Jazyk konania: francúzština.

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis, C. Perrin a B. Rechena, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, sudcovia T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin a I. Ziemele (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. júna 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Odvolatelia sa svojím odvolaním domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júla 2023, Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses a i./Komisia (T-34/22, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2023:386), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu smerujúcu k zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2021/1879 z 26. októbra 2021, ktorým sa zamietajú tri žiadosti o ochranu názvu ako zemepisného označenia v súlade s článkom 52 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 [„Jambon sec de l’Île de Beauté“ (CHZO), „Lonzo de l’Île de Beauté“ (CHZO), „Coppa de l’Île de Beauté“ (CHZO)] (Ú. v. EÚ L 383, 2021, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

2 Odôvodnenia 19, 58 a 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1) znejú takto:

„(19) Zabezpečenie jednotného dodržiavania práv duševného vlastníctva na celom území [Európskej ú]nie týkajúcich sa názvov chránených v Únii je priorita, ktorú možno efektívnejšie dosiahnuť na úrovni Únie.

…

(58) S cieľom zabezpečiť, aby názvy označení pôvodu, zemepisných označení a zaručených tradičných špecialít zapísané do registra spĺňali podmienky stanovené v tomto nariadení, by žiadosti mali preskúmať vnútroštátne orgány príslušného členského štátu, a to v súlade s minimálnymi spoločnými ustanoveniami vrátane vnútroštátneho námietkového konania.

[Európska k]omisia by mala následne žiadosti skontrolovať, aby sa uistila, že neobsahujú žiadne evidentné chyby a že sa zohľadnilo právo Únie a záujmy zainteresovaných strán mimo členského štátu žiadosti.

…

(61) Postup zápisu chránených označení pôvodu, chránených zemepisných označení a zaručených tradičných špecialít do registra vrátane lehoty na preskúmanie žiadosti a podanie námietky by sa mal skrátiť a zlepšiť, najmä pokiaľ ide o prijímanie rozhodnutí. Rozhodovanie o zápise do registra by mala mať na starosti Komisia, ktorá za určitých podmienok koná s pomocou členských štátov. …“

3 Hlava II nariadenia č. 1151/2012 s názvom „Chránené označenia pôvodu a chránené zemepisné označenia“ obsahuje článok 6, nazvaný „Druhový charakter, rozpor s názvami odrôd rastlín a plemien zvierat, s homonymami a ochrannými známkami“, ktorý v odseku 3 prvom pododseku stanovuje:

„Názov navrhnutý na zápis do registra, ktorý je úplne alebo čiastočne homonymný s názvom, ktorý je už zapísaný v registri zavedenom podľa článku 11, sa nesmie zapísať do registra, pokiaľ v praxi neexistuje dostatočné odlíšenie podmienok miestneho a tradičného používania a prezentácie homonyma zaregistrovaného neskôr a názvu, ktorý sa už v registri nachádza, pričom sa zohľadní potreba zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie s dotknutými výrobcami a to, aby sa spotrebitelia neuvádzali do omylu.“

4 Článok 7 tohto nariadenia, nazvaný „Špecifikácia výrobku“, v odseku 1 uvádza:

„Chránené označenie pôvodu alebo chránené zemepisné označenie musí spĺňať špecifikáciu, ktorá pozostáva aspoň z týchto prvkov:

a) názov, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako označeniu pôvodu alebo zemepisnému označeniu, tak ako sa používa, či už v obchodnom, alebo bežnom jazyku, a iba v jazykoch, ktoré sa používajú alebo sa historicky používali na opis špecifického výrobku vo vymedzenej zemepisnej oblasti;

…“

5 Článok 8 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia okrem iného stanovuje, že žiadosť o zápis označenia pôvodu alebo zemepisného označenia do registra obsahuje aspoň špecifikáciu výrobku stanovenú v článku 7.

6 Podľa článku 11 ods. 1 toho istého nariadenia:

„Komisia prijme vykonávacie akty…, ktorými sa zriadi a udržiava verejne prístupný aktualizovaný register chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení uznaných podľa tohto systému.“

7 Článok 13 nariadenia č. 1151/2012, nazvaný „Ochrana“, stanovuje:

„1. Názvy zapísané v registri sú chránené pred:

…

b) akýmkoľvek zneužívaním, napodobňovaním alebo vyvolávaním mylnej predstavy, a to aj vtedy, ak je uvedený skutočný pôvod výrobkov alebo služieb alebo ak je chránený názov preložený alebo uvedený v spojení s výrazmi ako ‚štýl', ‚typ', ‚spôsob', ‚tak ako sa vyrába v', ‚napodobnenina' alebo s podobnými výrazmi, a to aj v prípade, keď sa tieto výrobky používajú ako zložka;

…

3. Členské štáty prijmú vhodné administratívne a súdne opatrenia na zabránenie nezákonnému používaniu chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení, ktoré sa vyrábajú alebo uvádzajú na trh v danom členskom štáte, alebo na jeho zastavenie, ako sa uvádza v odseku 1.

Členské štáty na tento účel určia orgány zodpovedné za vykonanie týchto opatrení v súlade s postupmi určenými jednotlivými členskými štátmi.

Tieto orgány poskytujú primerané záruky objektivity a nestrannosti a majú k dispozícii kvalifikovaný personál a zdroje potrebné na plnenie svojich funkcií."

8 Článok 49 tohto nariadenia, nazvaný „Žiadosť o zápis názvov do registra", spresňuje:

„…

2. Ak sa žiadosť podľa systému stanoveného v hlave II týka zemepisnej oblasti v určitom členskom štáte alebo ak žiadosť podľa systému stanoveného v hlave III vypracuje skupina usadená v určitom členskom štáte, táto žiadosť sa adresuje orgánom tohto členského štátu.

Členský štát vhodnými prostriedkami žiadosť preskúma, aby overil, či je odôvodnená a či spĺňa podmienky príslušného systému.

3. Ako súčasť prieskumu uvedeného v druhom pododseku odseku 2 tohto článku členský štát iniciuje vnútroštátne námietkové konanie, v rámci ktorého sa zabezpečí náležité zverejnenie žiadosti a poskytne primeraná lehota, počas ktorej akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá má oprávnený záujem a má sídlo alebo bydlisko na jeho území, môže vzniesť námietku voči žiadosti.

…

4. Ak sa členský štát po posúdení prijatej námietky domnieva, že požiadavky tohto nariadenia sú splnené, môže prijať kladné rozhodnutie a Komisii predložiť dokumentáciu k žiadosti. V takomto prípade informuje Komisiu o prípustných námietkach, ktoré dostal od fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá v súlade s právnymi predpismi uvádzala na trh dané výrobky s dotknutými názvami, a to nepretržite aspoň počas piatich rokov pred dátumom zverejnenia žiadosti uvedeným v odseku 3.

…"

9 Článok 50 uvedeného nariadenia, nazvaný „Preskúmanie Komisiou a uverejnenie na účely námietkového konania“, stanovuje:

„1. Komisia vhodnými prostriedkami preskúma akúkoľvek žiadosť, ktorú dostane podľa článku 49, aby skontrolovala, či je odôvodnená a či spĺňa podmienky príslušného systému. Toto preskúmanie by nemalo trvať dlhšie ako šesť mesiacov. Ak sa táto lehota prekročí, Komisia žiadateľovi písomne oznámi dôvody tohto zdržania.

…

2. Ak sa na základe preskúmania vykonaného podľa odseku 1 prvého pododseku Komisia domnieva, že podmienky stanovené v tomto nariadení sú splnené, uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*:

a) v prípade žiadostí v rámci systému stanoveného v hlave II jednotný dokument a odkaz na uverejnenie špecifikácie výrobku;

…“

10 Článok 52 toho istého nariadenia, nazvaný „Rozhodnutie o zápise do registra“, v odseku 1 stanovuje:

„Ak sa Komisia na základe jej dostupných informácií získaných pri preskúmaní vykonanom podľa článku 50 ods. 1 prvého pododseku domnieva, že podmienky na zápis do registra nie sú splnené, prijme vykonávacie akty, ktorými sa žiadosť zamietne. …“

Okolnosti predchádzajúce sporu

11 Okolnosti predchádzajúce sporu sú zhrnuté v bodoch 4 až 10 napadnutého rozsudku takto:

„4 Označenia ‚Jambon sec de Corse‘/‚Jambon sec de Corse – Prisuttu‘, ‚Lonzo de Corse‘/‚Lonzo de Corse – Lonzu‘ a ‚Coppa de Corse‘/‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica‘ boli predmetom zápisu ako chránené označenia pôvodu (CHOP) 28. mája 2014, v uvedenom poradí prostredníctvom vykonávacích nariadení Komisie (EÚ) č. 581/2014 (Ú. v. EÚ L 160, 2014, s. 23), Komisie (EÚ) č. 580/2014 (Ú. v. EÚ L 160, 2014, s. 21) a Komisie (EÚ) č. 582/2014 (Ú. v. EÚ L 160, 2014, s. 25)…

5 V decembri 2015 podalo [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] na francúzske vnútroštátne orgány sedem žiadostí o zápis ako chránených zemepisných označení (CHZO) podľa nariadenia [č. 1151/2012]. Sedem žiadostí sa týkalo nasledujúcich označení, ktoré používajú žalobcovia: ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Coppa de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘, ‚Saucisson sec de l’Île de Beauté‘, ‚Pancetta de l’Île de Beauté‘, ‚Figatelli de l’Île de Beauté‘ a ‚Bulagna de l’Île de Beauté‘.

6 Dňa 20. apríla 2018 minister poľnohospodárstva a potravinárstva a minister hospodárstva a financií prijali sedem výnosov, ktorými schválili sedem príslušných špecifikácií na účely ich predloženia Európskej komisii na schválenie.

7 Súbežne s tým žalobami podanými 27. júna 2018 pred Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), syndikát, ktorý je držiteľom špecifikácií CHOP ‚Jambon sec de Corse – Prisuttu', ‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica' a ‚Lonzo de Corse – Lonzu' požiadal o zrušenie výnosov z 20. apríla 2018 týkajúcich sa homologácie špecifikácií ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Coppa de l'Île de Beauté' a ‚Lonzo de l'Île de Beauté' s cieľom odovzdania ich žiadostí o zápis ako chráneného zemepisného označenia Komisii, najmä z dôvodu, že pojem ‚Île de Beauté' (ostrov krásy) imituje alebo evokuje pojem ‚Korzika', a teda vyvoláva zámenu s označeniami už zapísanými ako CHOP.

8 Dňa 17. augusta 2018 bolo Komisii doručených sedem žiadostí o zápis dotknutých názvov do registra ako CHZO. Pokiaľ ide o žiadosti o zápis názvov ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté' a ‚Coppa de l'Île de Beauté' ako CHZO, Komisia 12. februára 2019 a 24. novembra 2020 zaslala vnútroštátnym orgánom dva listy, v ktorých žiadala o objasnenie, najmä pokiaľ ide o otázku ich prípadnej neoprávnenosti na zápis. Vnútroštátne orgány v podstate odpovedali, že sa domnievajú, že obe skupiny výrobkov (t. j. zapísané CHOP a žiadosti o ochranu ako CHZO) sú jasne odlišné, pokiaľ ide o výrobky, a že označenia sa im zdajú byť dostatočne odlišné.

9 Rozsudkom z 19. decembra 2019 týkajúcim sa označenia ‚Jambon sec de l'Île de Beauté' (CHZO) a dvomi rozsudkami z 13. februára 2020 týkajúcimi sa v uvedenom poradí označení ‚Coppa de l'Île de Beauté' (CHZO) a ‚Lonzo de l'Île de Beauté' (CHZO) Conseil d'État zamietla tri vyššie citované žaloby (pozri bod 7 vyššie) najmä z dôvodu, že ‚použitie rôznych výrazov a rozdiel v ochrane, ktorú poskytuje označenie pôvodu na jednej strane a zemepisné označenie na strane druhej, vylučujú riziko, že by spotrebitelia, ktorí sú primerane informovaní a primerane pozorní a obozretní, mohli mať v prítomnosti napadnutého zemepisného označenia priamo na mysli ako referenčný obraz tovary, ktoré požívajú výhody chráneného označenia pôvodu, ktoré už bolo zapísané [; p]reto žalobcovia nemajú dôvod tvrdiť, že napadnuté uznesenie porušuje ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia [č. 1151/2012]' (bod 5 všetkých troch rozsudkov Conseil d'État).

10 [Sporným] rozhodnutím Komisia zamietla tri žiadosti o zápis názvov ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté' a ‚Coppa de l'Île de Beauté' do registra ako CHZO z dôvodu, že vzhľadom na to, že tieto názvy boli použité v rozpore s článkom 13 nariadenia č. 1151/2012, uvedené žiadosti nespĺňajú podmienky oprávnenosti na zápis do registra, konkrétne článok 7 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia."

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

12 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 24. januára 2022 odvolatelia podali žalobu, ktorej predmetom bol návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie sporného rozhodnutia.

13 Na podporu svojej žaloby odvolatelia uviedli dva žalobné dôvody založené jednak na tom, že Komisia prekročila svoje právomoci, a jednak na tom, že vnútroštátne orgány a Conseil d'État (Štátna rada) dostatočne preukázali súlad troch žiadostí o zápis do registra, ktoré boli zamietnuté sporným rozhodnutím, s článkami 7 a 13 nariadenia č. 1151/2012.

14 V prvom rade Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 21 až 24 napadnutého rozsudku uviedol zásady, na ktorých je založený systém ochrany CHOP a CHZO zavedený nariadením č. 1151/2012, v bode 38 tohto rozsudku pripomenul, že Komisii prináleží, aby na základe článku 52 ods. 1 tohto nariadenia zamietla zápis do registra, ak považuje používanie názvu navrhovaného na zápis do registra v obchode za protiprávne.

15 Ďalej Všeobecný súd v bodoch 42 až 44 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia má v rámci skúmania žiadostí o zápis do registra autonómnu mieru voľnej úvahy. Všeobecný súd v bode 49 tohto rozsudku konštatoval, že Komisia žiadosť o zápis do registra dôkladne preskúmala.

16 Napokon z dôvodov uvedených v bodoch 51 až 60 uvedeného rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenia, na základe ktorých odvolatelia tvrdili, že Komisia má pri skúmaní žiadosti o zápis názvu do registra ako CHOP alebo CHZO len obmedzenú mieru voľnej úvahy, či dokonca nemá žiadnu mieru voľnej úvahy.

17 V druhom rade Všeobecný súd po tom, čo zamietol tvrdenia odvolateľov, ktorými sa snažili preukázať, že Komisia je viazaná posúdeniami vnútroštátnych orgánov, pokiaľ ide o riziko vyvolania mylnej predstavy, ktoré vyplýva z názvov navrhovaných na zápis do registra, v bodoch 78 až 108 napadnutého rozsudku preskúmal skutočnosti, na základe ktorých Komisia zamietla predmetné žiadosti. Z toho vyvodil záver, že Komisia sa v tejto súvislosti nedopustila nesprávneho posúdenia.

18 V dôsledku toho Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

19 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– zrušil sporné rozhodnutie a

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

20 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie a

– uložil odvolateľom povinnosť nahradiť trovy konania.

O návrhu na postúpenie veci veľkej komore

21 Podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 23. januára 2024 sa odvolatelia domáhali, aby bola táto vec pridelená rozšírenej komore Súdneho dvora alebo dokonca veľkej komore.

22 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že žiadne ustanovenie Štatútu Súdneho dvora alebo Rokovacieho poriadku Súdneho dvora neupravuje prejednanie tohto druhu návrhu účastníka konania, ktorý nie je členským štátom alebo inštitúciou Únie, v rámci odvolania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 19).

23 Podľa článku 60 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora rozhodovacia komora, ktorej bola vec pridelená, môže v ktoromkoľvek štádiu konania požiadať Súdny dvor, aby túto vec pridelil širšej komore, ide však o opatrenie, ktoré komora, ktorej bola vec pridelená, prijme v zásade z úradnej povinnosti a na základe voľného uváženia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, bod 20).

24 V prejednávanej veci prvá komora Súdneho dvora zastáva názor, že nie je potrebné postúpiť túto vec veľkej komore.

O odvolaní

25 Odvolatelia na podporu svojho odvolania uvádzajú štyri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení článkov 7 a 13 nariadenia č. 1151/2012, keďže Všeobecný súd umožnil Komisii, aby zamietla žiadosť o zápis do registra na základe článku 13 tohto nariadenia. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článkov 49, 50 a 52 uvedeného nariadenia, keďže Všeobecný súd povolil Komisii, aby prekročila svoje právomoci. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení článku 50 toho istého nariadenia, ako aj všeobecnej zásady riadnej správy vecí verejných, keďže Všeobecný súd rozhodol, že Komisia nebola povinná zohľadniť posúdenia vnútroštátnych orgánov a súdov. Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení článkov 7 a 13 nariadenia č. 1151/2012, ako aj povinnosti Všeobecného súdu odôvodniť svoje rozsudky.

26 Keďže odvolatelia vo svojom druhom odvolacom dôvode tvrdia, že Všeobecný súd porušil pravidlá rozdelenia právomocí medzi vnútroštátne orgány na jednej strane a Komisiu na druhej strane v rámci preskúmania žiadostí o zápis názvov do registra ako CHZO, treba najprv preskúmať tento odvolací dôvod a následne rozhodnúť o prvom, treťom a štvrtom odvolacom dôvode, ktoré sa týkajú uplatnenia podmienok vyžadovaných na takýto zápis do registra.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

27 Vo svojom druhom odvolacom dôvode odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 44 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia neprekročila hranice svojej právomoci podľa nariadenia č. 1151/2012. Podľa odvolateľov je vzhľadom na pravidlá rozdelenia právomocí medzi Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi, ako sú stanovené v článku 49 ods. 2 a článku 50 ods. 1 tohto nariadenia, právomoc Komisie – na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd v bodoch 50 až 61 napadnutého rozsudku – obmedzená na overenie toho, či jej vnútroštátne orgány postúpili úplné spisy bez toho, aby sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia podmienok spôsobilosti názvov uvedených v týchto žiadostiach. Sporné rozhodnutie sa však nezakladalo na takýchto dôvodoch.

28 V každom prípade Komisii neprislúcha, aby svojím posúdením nahradila posúdenie vnútroštátnych orgánov, a to tým skôr, že dôvod zamietnutia, na ktorý sa odvoláva táto inštitúcia, už bol zamietnutý vnútroštátnym súdom na základe právoplatného rozhodnutia.

29 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

Posúdenie Súdnym dvorom

30 Po prvé v článku 49 ods. 2 nariadenia č. 1151/2012 sa uvádza, že ak sa žiadosť o zápis názvu do registra ako CHZO týka zemepisnej oblasti v členskom štáte, žiadosť sa adresuje orgánom tohto členského štátu, ktorý ju preskúma „vhodnými prostriedkami“, aby overil, či je odôvodnená a či spĺňa podmienky zápisu do registra stanovené v uvedenom nariadení. Uvedený členský štát musí v súlade s článkom 49 ods. 3 toho istého nariadenia začať vnútroštátne námietkové konanie, v rámci ktorého sa zabezpečí náležité zverejnenie žiadosti a poskytne sa primeraná lehota, počas ktorej akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá má oprávnený záujem a má sídlo alebo bydlisko na jeho území, môže vzniesť námietku voči žiadosti.

31 Ak sa členský štát po preskúmaní prípustnosti prijatých námietok domnieva, že žiadosť spĺňa požiadavky nariadenia č. 1151/2012, môže na základe článku 49 ods. 4 tohto nariadenia prijať kladné rozhodnutie, pričom zabezpečí, aby toto rozhodnutie bolo uverejnené a aby každá osoba, ktorá má oprávnený záujem, mala možnosť podať opravné prostriedky. Po skončení tejto vnútroštátnej fázy tento členský štát predkladá Komisii žiadosť so spisovou dokumentáciou, v ktorej ju informuje o prípustných námietkach.

32 Podľa článku 50 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012 Komisia „vhodnými prostriedkami“ preskúma žiadosť, ktorú dostane podľa článku 49 tohto nariadenia, aby overila, či je odôvodnená a či spĺňa podmienky na zápis požadovaného názvu do registra.

33 Z toho vyplýva, že ustanovenia nariadenia č. 1151/2012 zavádzajú systém rozdelenia právomocí, v rámci ktorého Komisia môže prijať rozhodnutie o zápise názvu do registra ako CHOP alebo CHZO len vtedy, ak jej orgány dotknutého členského štátu na tento účel predložili žiadosť, v prípade ktorej tieto orgány musia overiť, či je oprávnená a spĺňa podmienky na zápis do registra stanovené týmto nariadením (pozri analogicky rozsudok zo 6. decembra 2001, Carl Kühne a i., C-269/99, EU:C:2001:659, bod 53). Z tohto hľadiska Súdny dvor v bode 36 rozsudku z 29. januára 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), uviedol, že rozhodnutie Komisie o zápise do registra je podmienené predchádzajúcim rozhodnutím príslušných vnútroštátnych orgánov o žiadosti o zápis do registra.

34 Okrem toho, hoci Súdny dvor už rozhodol, že Komisia môže založiť svoje posúdenie na predchádzajúcom posúdení vnútroštátnych orgánov, pokiaľ toto posúdenie nie je poznačené zjavnou chybou (pozri analogicky rozsudky zo 6. decembra 2001, Carl Kühne a i., C-269/99, EU:C:2001:659, bod 60, ako aj z 2. júla 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, body 90, 93 a 99), nekonštatoval, že táto inštitúcia je viazaná posúdením týchto orgánov, najmä pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetného názvu s právom Únie.

35 V tejto súvislosti treba v rámci tohto rozdelenia právomocí na jednej strane uviesť, že tak znenie článku 49 ods. 2 nariadenia č. 1151/2012, ako aj znenie článku 50 ods. 1 tohto nariadenia spresňujú, že žiadosti o zápis do registra musia vnútroštátne orgány, ako aj Komisia preskúmať „vhodnými prostriedkami“. Ako konštatoval Všeobecný súd v bode 43 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o článok 50 ods. 1 uvedeného nariadenia, toto ustanovenie nedefinuje pojem „vhodné prostriedky“, ale ponecháva na Komisii, aby posúdila povahu a rozsah týchto prostriedkov, takže odvolatelia nemôžu tvrdiť, že Komisia sa musí riadiť preskúmaním, ktoré na základe článku 49 ods. 2 toho istého nariadenia vykonali vnútroštátne orgány.

36 Na druhej strane v článku 50 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012 sa uvádza, že Komisia overí, či sú žiadosti o zápis do registra oprávnené a či spĺňajú podmienky požadované týmto nariadením.

37 Z tohto ustanovenia však nijako nevyplýva, že by preskúmanie podmienok zápisu do registra zo strany Komisie bolo akýmkoľvek spôsobom obmedzené pôvodným preskúmaním vykonaným vnútroštátnymi orgánmi.

38 Všeobecný súd tak mohol v bode 44 napadnutého rozsudku oprávnene rozhodnúť, že Komisia nie je viazaná posúdením vnútroštátnych orgánov a že disponuje, pokiaľ ide o jej rozhodnutie zapísať názov do registra ako CHZO, autonómnou mierou voľnej úvahy. Ako totiž vyplýva z bodu 59 tohto rozsudku, „obmedzená alebo žiadna“ miera voľnej úvahy tejto inštitúcie sa týka len posúdenia zákonnosti dokumentov zo spisu k žiadosti o zápis do registra, ktoré zhromaždili vnútroštátne orgány (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. januára 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, body 25, 26 a 36).

39 Po druhé túto autonómnu voľnú úvahu Komisie potvrdzuje na jednej strane znenie odôvodnenia 19 nariadenia č. 1151/2012, v ktorom sa uvádza, že zabezpečenie jednotného dodržiavania práv duševného vlastníctva súvisiacich s názvami chránenými v Únii je priorita, ktorú možno efektívnejšie dosiahnuť na úrovni Únie. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 63 svojich návrhov, Komisia je v rámci dosahovania tohto cieľa poverená právomocou zabezpečiť jednotné uplatňovanie podmienok zápisu do registra, takže v prípade neexistencie autonómnej voľnej úvahy v tomto smere by nemohla zabrániť tomu, aby sa tieto podmienky zápisu do registra uplatňovali v členských štátoch rozdielne.

40 Na druhej strane odôvodnenie 58 nariadenia č. 1151/2012 spresňuje, že vnútroštátne orgány posudzujú žiadosti v súlade s minimálnymi spoločnými ustanoveniami vrátane vnútroštátneho námietkového konania. Podľa toto istého odôvodnenia by Komisia mala následne „žiadosti skontrolovať, aby sa uistila, že neobsahujú žiadne evidentné chyby a že sa zohľadnilo právo Únie a záujmy zainteresovaných strán mimo členského štátu žiadosti“.

41 Ak by sa však preskúmanie žiadostí o zápis do registra vykonané Komisiou malo týkať, ako to tvrdia odvolatelia, len overenia úplnosti dokumentácie a neexistencie zjavných pochybení, táto inštitúcia by nebola schopná „skontrolovať“ žiadosti, ako je stanovené v odôvodnení 58 nariadenia č. 1151/2012. V rámci tohto preskúmania Komisii nemožno brániť v tom, aby overila súlad tejto žiadosti s podmienkami zápisu do registra stanovenými týmto nariadením, ako to vyžaduje článok 50 ods. 1 uvedeného nariadenia. Potvrdzuje to význam, ktorý sa v tomto odôvodnení prikladá dodržiavaniu minimálnych spoločných požiadaviek vyplývajúcich najmä z uvedeného nariadenia, a to tak zo strany žiadosti o zápis do registra, ako aj zo strany vnútroštátnych orgánov.

42 Okrem toho treba uviesť, že podľa odôvodnenia 61 tohto nariadenia by Komisia mala mať na starosti rozhodovanie o zápise do registra. Táto inštitúcia môže prevziať konečnú zodpovednosť za rozhodovanie o zápise do registra len vtedy, ak disponuje autonómnou voľnou úvahou bez toho, aby bola viazaná výsledkom, ku ktorému viedlo predchádzajúce preskúmanie podmienok zápisu do registra vykonané vnútroštátnymi orgánmi.

43 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 44 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia neprekročila hranice svojej právomoci, keď na základe článku 50 nariadenia č. 1151/2012 overila, či sú splnené podmienky na zápis názvu do registra.

44 Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 63 a 64 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že vzhľadom na to, že Komisia disponuje autonómnou voľnou úvahou, nemožno sa na účely spochybnenia posúdenia Komisie odvolávať na právoplatné rozhodnutie vnútroštátneho súdu.

45 Druhý odvolací dôvod sa teda musí zamietnuť ako nedôvodný.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

46 Vo svojom prvom odvolacom dôvodom odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012 môže slúžiť ako základ pre rozhodnutie Komisie o zamietnutí žiadosti o zápis do registra.

47 Po prvé Všeobecný súd v bode 35 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že Komisia má právomoc overiť, či došlo k porušeniu ochrany názvov zapísaných do registra pred akýmkoľvek vyvolaním mylnej predstavy, stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012, hoci článok 13 ods. 3 tohto nariadenia túto právomoc vyhradzuje členským štátom.

48 Po druhé Všeobecný súd týmto postupom rozšíril počet podmienok spôsobilosti na zápis do registra stanovených v článku 7 uvedeného nariadenia, keďže do nich nesprávne zahrnul preskúmanie požiadavky uvedenej v článku 13 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia, teda že názov, pre ktorý sa žiada o zápis do registra ako CHZO, neporušuje ochranu pred vyvolaním mylnej predstavy.

49 Po tretie Všeobecný súd sa v bodoch 38 a 39 napadnutého rozsudku uspokojil s tým, že potvrdil nesprávne konštatovanie Komisie, že používanie názvov, na ktoré sa vzťahujú žiadosti o zápis, je pri obchodovaní protiprávne, hoci táto inštitúcia nemala k dispozícii informácie, ktoré by jej umožnili posúdiť podmienky, za ktorých sa výrobky, na ktoré sa vzťahujú tieto názvy, uvádzajú na trh. Nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, by tiež znemožnilo akúkoľvek koexistenciu medzi CHOP a CHZO.

50 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

Posúdenie Súdnym dvorom

51 Podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012 sú názvy zapísané v registri chránené pred akýmkoľvek zneužívaním, napodobňovaním alebo vyvolávaním mylnej predstavy, a to aj vtedy, ak je uvedený skutočný pôvod výrobkov alebo služieb alebo ak je chránený názov preložený alebo uvedený v spojení s výrazmi ako „štýl“, „typ“, „spôsob“, „tak ako sa vyrába v“, „napodobnenina“ alebo s podobnými výrazmi.

52 Z článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia vyplýva, že vypracovanie špecifikácie, ktorú musí spĺňať CHZO, predstavuje nevyhnutnú etapu postupu zápisu do registra. Táto špecifikácia musí podľa článku 7 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia obsahovať najmä názov, ktorému sa má poskytnúť ochrana, „tak ako sa používa, či už v obchodnom, alebo bežnom jazyku“.

53 Ako v podstate rozhodol Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku, názov by sa nemohol zapísať do registra ako CHZO, ak by sa muselo konštatovať, že tento názov evokuje názov, ktorý je už zapísaný do registra ako CHOP. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 75 svojich návrhov, takýto zápis do registra by ochranu poskytnutú predtým zapísanému názvu do registra nevyhnutne zbavil potrebného účinku.

54 Je pravda, že článok 13 ods. 3 toho istého nariadenia spresňuje, že členské štáty zabránia používaniu názvov, ktoré vyvolávajú mylnú predstavu o názve zapísanom do registra ako CHOP alebo CHZO, ktoré sa vyrábajú alebo uvádzajú na trh na ich území, alebo toto používanie zastavia. Vyvolávanie mylnej predstavy tak možno konštatovať len po celkovom posúdení vykonanom vnútroštátnymi orgánmi, ktoré zahŕňa všetky relevantné okolnosti veci (pozri analogicky rozsudok z 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 60).

55 Ako však Všeobecný súd pripomenul v bode 42 napadnutého rozsudku, v článku 50 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012 sa vyžaduje, aby Komisia overila, či žiadosť o zápis do registra spĺňa podmienky podľa tohto nariadenia.

56 Keďže názov, ktorý evokuje názov, ktorý už bol zapísaný do registra, nie je v súlade s článkom 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012, nemôže požívať ochranu stanovenú týmto nariadením. Požiadavka, ktorá vyplýva z článku 7 ods. 1 písm. a) a článku 8 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, podľa ktorej na to, aby sa názov mohol zapísať do registra, musí byť uvedený v špecifikácii obsiahnutej v tejto žiadosti, tak ako „sa používa, či už v obchodnom, alebo bežnom jazyku“, totiž nevyhnutne znamená, že pri tomto používaní nedochádza k žiadnemu porušeniu ustanovení tohto nariadenia.

57 Okrem toho článok 6 ods. 3 nariadenia č. 1151/2012 výslovne stanovuje, že názov navrhnutý na zápis do registra, ktorý je úplne alebo čiastočne homonymný s názvom, ktorý je už zapísaný v registri zavedenom podľa článku 11, sa nesmie zapísať do registra, pokiaľ v praxi neexistuje dostatočné odlíšenie podmienok miestneho a tradičného používania a prezentácie homonyma zaregistrovaného neskôr a názvu, ktorý sa už v registri nachádza. V súlade s týmto ustanovením je dodržanie ochrany priznanej skôr zapísanému názvu do registra jednou z podmienok zápisu do registra, ktorú musí Komisia overiť na základe článku 50 ods. 1 tohto nariadenia.

58 Komisia je teda pred prijatím rozhodnutia o zápise do registra povinná overiť, či názov, o ktorého zápis do registra sa žiada, nemá vplyv na ochranu, ktorú v celej Únii požíva iný názov, ktorý už bol zapísaný do registra.

59 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 36 a 37 napadnutého rozsudku rozhodol, že v prejednávanej veci prináleží Komisii, aby overila, či používanie názvov, ktorých zápis do registra sa navrhuje, neporušuje ochranu pred vyvolaním mylnej predstavy stanovenú v článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012, ktorú požíva názov zapísaný do registra ako CHOP.

60 Tento záver nie je spochybnený tvrdením odvolateľov, podľa ktorého toto posúdenie Všeobecného súdu vedie k spochybneniu zásady koexistencie názvu zapísaného do registra ako CHOP a názvu zapísaného do registra ako CHZO.

61 Na jednej strane je totiž nesporné, že Súdny dvor uznáva, že zásady zavedené v rámci jednotlivých režimov ochrany sa uplatňujú horizontálne, tak aby zabezpečovali jednotné uplatňovanie ustanovení práva Únie, týkajúcich sa ochrany zemepisných názvov a označení (rozsudok z 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 32).

62 Na druhej strane riziko vyvolania mylnej predstavy môže existovať bez ohľadu na režim, ktorý sa vzťahuje na názvy, ktoré už boli zapísané do registra, a režim, v ktorom sú názvy navrhované na zápis do registra. Je totiž nesporné, že pojem „vyvolanie mylnej predstavy“ zahŕňa situáciu, keď výraz použitý na označenie výrobku zahŕňa časť chráneného označenia takým spôsobom, že pokiaľ sa spotrebiteľ stretne s názvom výrobku, v mysli sa mu vybaví obraz výrobku, ktorého označenie je chránené (rozsudok z 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 55 a citovaná judikatúra).

63 Za týchto podmienok Všeobecný súd mohol tiež bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, v bode 39 napadnutého rozsudku konštatovať, že existuje riziko vyvolania mylnej predstavy medzi názvom chráneným ako CHOP a názvami navrhovanými na zápis do registra ako CHZO.

64 V rozsahu, v akom odvolatelia spochybňujú posúdenia Všeobecného súdu uvedené v bodoch 38 a 39 napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú porovnania názvov zapísaných do registra ako CHOP s názvami, ktorých zápis do registra sa navrhuje, treba pripomenúť, že tieto skutkové posúdenia nemožno spochybniť v štádiu odvolania s výnimkou skreslenia skutkových okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, bod 126). Keďže odvolatelia neuviedli takéto skreslenie, ich tvrdenia v tomto ohľade sa musia zamietnuť ako neprípustné.

65 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

66 Vo svojom treťom odvolacom dôvode odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 51 nariadenia č. 1151/2012, ako aj zásadu riadnej správy vecí verejných, keď v bode 76 napadnutého rozsudku odmietol uznať, že Komisia je pri svojom preskúmaní žiadostí o zápis do registra povinná zohľadniť posúdenia vykonané vnútroštátnymi orgánmi a súdmi.

67 Komisia navrhuje, aby bol tento odvolací dôvod zamietnutý.

Posúdenie Súdnym dvorom

68 Po prvé, ako bolo uvedené v bode 43 tohto rozsudku, Všeobecný súd správne rozhodol, že Komisia disponuje pri skúmaní žiadostí o zápis do registra autonómnou mierou voľnej úvahy.

69 Okrem toho z článku 52 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012 vyplýva, že Komisia pri prijímaní vykonávacích aktov, ktorými je zamietnutá žiadosť o zápis do registra, vychádza nielen z preskúmania vykonaného v súlade s článkom 50 ods. 1 tohto nariadenia, ale aj z preskúmania „na základe jej dostupných informácií“, pričom toto posledné spresnenie nevyhnutne zahŕňa informácie predložené členským štátom.

70 Treba však konštatovať, že odvolatelia pod zámienkou tvrdenia, že Komisia v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných nezohľadnila posúdenia vnútroštátnych orgánov pri prijímaní sporného rozhodnutia, v skutočnosti tvrdia, že Komisia bola týmito posúdeniami viazaná a v dôsledku toho mala povoliť zápis navrhovaných názvov do registra. Táto argumentácia sa však prekrýva s argumentáciou uvedenou na podporu druhého odvolacieho dôvodu, ktorému sa nevyhovelo.

71 Po druhé odvolatelia spochybňujú posúdenie rizika vyvolania mylnej predstavy, ktoré vykonal Všeobecný súd, keď potvrdil zamietnutie žiadostí o zápis do registra zo strany Komisie, bez toho, aby preukázali, že tento súd sa tým dopustil skreslenia dôkazov a skutkových okolností.

72 Ako však bolo pripomenuté v bode 64 tohto rozsudku, tieto skutkové posúdenia nemožno v štádiu odvolania spochybniť.

73 Tretí odvolací dôvod sa teda musí zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

74 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode odvolatelia v prvom rade tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 88, 89 a 94 napadnutého rozsudku rozhodol, že keďže sú obe označenia synonymá, dochádza nevyhnutne k vyvolaniu mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012. Skutočnosť, že označenia sú synonymá, teda sama osebe nezakladá riziko vyvolania mylnej predstavy, keďže takéto konštatovanie je možné vykonať len na základe celkového posúdenia skutočností obsiahnutých v spise.

75 Po druhé Všeobecný súd sa v bodoch 78 a 81 napadnutého rozsudku nesprávne stotožnil s posúdením Komisie, podľa ktorého iba osobitne informovaná verejnosť pozná kvalitatívne rozdiely medzi výrobkami, ktorých názvy sú chránené ako CHOP, a výrobkami, ktorých názvy sú predmetom žiadosti o zápis do registra ako CHZO. Cenový rozdiel medzi dotknutými výrobkami totiž umožňuje spotrebiteľom, aby ich rozlišovali.

76 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

Posúdenie Súdnym dvorom

77 Pokiaľ ide o prvú výhradu, treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 93 napadnutého rozsudku pripomenul, že na účely posúdenia rizika vyvolania mylnej predstavy treba zohľadniť celý názov tak, ako je zapísaný do registra, a celý názov navrhovaný na zápis do registra.

78 Keďže odvolatelia v prvostupňovom konaní tvrdili, že preskúmanie vyvolávania mylnej predstavy sa týkalo len zemepisných výrazov kolidujúcich názvov, Všeobecný súd sa v bode 94 tohto rozsudku obmedzil na konštatovanie, že vzhľadom na skutočnosť, že zemepisné prvky dotknutých názvov sú synonymá, vyhovenie tomuto tvrdeniu by nevyhnutne viedlo ku konštatovaniu existencie vyvolania mylnej predstavy a neslúžilo by argumentácii zastávanej odvolateľmi. Z toho vyplýva, že prvá výhrada vychádza z nesprávneho výkladu bodu 94 uvedeného rozsudku.

79 Pokiaľ ide o druhú výhradu, odvolatelia Všeobecnému súdu vytýkajú, že v bodoch 78 a 81 napadnutého rozsudku potvrdil, že len osobitne informovanej verejnosti sú známe kvalitatívne rozdiely medzi názvami, ktoré sú chránené ako CHOP, a názvami navrhovanými na zápis do registra ako CHZO, zatiaľ čo cenový rozdiel medzi dotknutými výrobkami je ukazovateľom rozdielu v kvalite.

80 Treba pripomenúť, že riziko vyvolania mylnej predstavy je preukázané, ak používanie názvu vytvorí v mysli priemerného európskeho spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, dostatočne priamu a jednoznačnú súvislosť medzi týmto názvom a CHOP. V tomto ohľade môže existencia takejto súvislosti vyplývať z viacerých prvkov, a to najmä z čiastočného zahrnutia chráneného označenia, fonetickej a vizuálnej podobnosti medzi oboma názvami a podobnosťou, ktorá z toho vyplýva, a v prípade neexistencie týchto prvkov aj z koncepčnej blízkosti medzi CHOP a predmetným názvom alebo dokonca z podobnosti medzi výrobkami, na ktoré sa vzťahuje toto CHOP, a výrobkami alebo službami, na ktoré sa vzťahuje ten istý názov. Je dôležité, aby Komisia v rámci posúdenia, ktoré vykonáva, zohľadnila všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa používania predmetného názvu (rozsudok z 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 66).

81 Všeobecný súd teda mohol v bode 83 napadnutého rozsudku oprávnene konštatovať, že cenový rozdiel medzi výrobkami chránenými ako CHOP a výrobkami, ktoré sú predmetom žiadosti o zápis názvu do registra ako CHZO, nie je sám osebe rozhodujúci na vylúčenie vyvolania mylnej predstavy, ktoré by mohlo vyplývať z posúdenia skutočností pripomenutých v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

82 V každom prípade tvrdením, že Všeobecný súd nesprávne určil verejnosť, ktorú treba zohľadniť na účely vylúčenia akéhokoľvek rizika vyvolania mylnej predstavy, sa odvolatelia v podstate snažia spochybniť konštatovania Všeobecného súdu týkajúce sa charakteristík príslušnej skupiny verejnosti. Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že takéto konštatovania spadajú do oblasti posúdení skutkovej povahy, na ktoré je príslušný výlučne Všeobecný súd (uznesenie z 29. októbra 2020, Kerry Luxembourg/EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, bod 18 a citovaná judikatúra).

83 Štvrtý odvolací dôvod sa teda musí zamietnuť ako čiastočne neúčinný a čiastočne neprípustný.

84 Keďže sa nevyhovelo žiadnemu z odvolacích dôvodov uvedených na podporu odvolania, odvolanie sa musí zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

85 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

86 Keďže odvolatelia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené vzhľadom na návrhy Komisie uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Komisia.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei a L'Atelu Corsu znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.**

Podpisy